

Uvod

Emocije imaju različit uticaj na pojedine ljude. Neke emocija nas uznemiravaju kao npr. uzbuđenje, druge nam pomažu u radu kao što je oduševljenje, a ima emocija koje mogu da budu i jedno i drugo. Emocije su o prirodi složen proces, a njihovo doživljavanje pokazuje promjenljiv, subjektivni karakter, nailazimo na teškoće za naučno ispitivanje emocija i osjećanja. Kroz emocije se izražava i naš lični stav prema okolini, a ova subjektivna priroda emocija glavna je prepreka za njihovo eksperimentalno ispitivanje.

Emocije se mijenjaju donekle nezavisno od sadržaja koji su ih izazvali. One se razlikuju od osjeta po tome što imaju svoj kvalitet mogu biti ugodne i neugodne, imaju svoj intenzitet kreću se od jedva primjetnih do jakih, i imaju svoje trajanje mogu da traju duže i kraće vrijeme. Ako su sadržaji koje izazivaju emocije složeniji onda treba da prođe određeno vrijeme da se jave emocije.

1

Pojava i razvoj emocija

Emocije se javljaju rano ali su u početku nediferencirane. U početku postoji samo uzbuđenje iz kojeg se oko trećeg mjeseca izdvajaju emocije prijatnosti i neprijatnosti, a iz ovih u toku daljeg razvoja sve ostale. Iz neprijatnosti diferenciraju se negativne emocije: ljutnja, gadjenje, strah, ljubomora, a iz prijatnosti dalje nastaju: radost, raspoloženje, ljubav prema odraslima i ljubav prema djeci. Ova diferencijacija emocija vrši se zrenjem i učenjem kao uslovna reakcija. Na taj način može se emocija proširiti od jednog predmeta koji ju je prvobitno izazvao na drugi koji ima izvjesnu sličnost s prvim predmetom. Emocije se razvijaju u zavisnosti od uzrasta djeteta i rezultat su njegovog psiho-fiziološkog sazrijevanja i učenja. Vrijeme javljanja pojedinih emocija kod sve djece nije isto, što znači da se određena emocija kod različite djece može ispoljavati prije ili kasnije. Dječije emocije se razlikuju od emocija odraslih po tome što imaju više eksplozivni karakter, ali se brzo gube, kratkotrajne su iako snažne; suprotne emocije se lako i brzo smjenjuju. Intenzitet reakcije nije srazmjeran intenzitetu draži. Emotivne reakcije nisu iste kod sve djece, što zavisi od okolnosti i drugih faktora kao što su umor, slabo zdravlje, doba dana, socijalna sredina, inteligencija i nivo aspiracije. Odnos roditelja prema djetetu i opšti porodični uslovi značajno utiču na emocionalni život djeteta. Rana emocionalna iskustva prema mišljenju mnogih psihologa predstavljaju temelj kvaliteta emocionalnosti odrasle osobe.

Dijete školske dobi ima veću raznovrsnost doživljavanja i bolju kontrolu izražavanja emocija u odnosu na djecu mlađeg uzrasta. Ono više vodi računa da se bezrazložno ne ljuti na druge, da uvažava tuđa mišljenja istavove, da im se ne ruga i da fizički ne napada svoje vršnjake. Za izražavanje svojih osjećanja traže se valjani razlozi. Strahovi u ovom dobu su česti kako racionalni tako i naracionalni, zato roditelji i nastavnici trebaju pravilnim vaspitanjem, ličnim primjerima i odmjerenim zahtjevima koje postavljaju pred dijete nastojati da njihove strahove i brige nepotrebno ne provociraju. Ljutnja, zavist i ljubomora u ovom periodu manje dolaze do izražaja nego u preškolskom periodu, ali ipak one nisu rijetka pojava. One su donekle rezultirane naglašenim egocentrizmom i prevelikim aspiracijama, ali i nepravilnošću potupanja odraslih prema njima." Neodmjereno ukoravanje djeteta postignućima i ponašanjem druge djece povredjuje njegovu ličnost, izaziva nerijetko otpor i neprilagodjeno ponašanje.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com